

Sygn. akt: I 1 C 989/15 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 listopada 2015 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny Sekcja d/s rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Ewa Kokowska-Kuternoga

Protokolant: sekr. sądowy Marta Bona

po rozpoznaniu w dniu 25 listopada 2015 r. w Gdyni

sprawy z powództwa Miasta S. W. - Zarządu (...) z siedzibą w W.

przeciwko A. F.

o zapłatę

I zasądza od pozwanego A. F. na rzecz powoda Miasta S. W. - Zarządu (...) z siedzibą w W. kwotę 811,20 zł (osiemset jedenaście złotych 20/100) z ustawowymi odsetkami od kwot:

- 270,40 zł od 28.02.2014r do dnia zapłaty;

- 270,40 zł od 23.04.2014r do dnia zapłaty;

- 270,40 zł od 28.08.2014r do dnia zapłaty;

II zasądza od pozwanego A. F. na rzecz powoda Miasta S. W. - Zarządu (...) z siedzibą w W. kwotę 287,00 zł (dwieście osiemdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym 180,00 (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

UZASADNIENIE

Powód Miasto S. W. - Zarząd (...) w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego A. F. kwoty 811, 20 zł wraz z odsetkami ustawowymi od kwot:

- 270, 40 zł dnia 28 .2. 2014 r. do dnia zapłaty,

- 270, 40 zł od dnia 23.4.2014r do dnia zapłaty,

- 270, 40 zł od dnia 28.9.2014r do dnia zapłaty,

oraz kosztami postępowania. W uzasadnieniu powód wskazał, że pozwany dokonał trzech przejazdów pojazdem komunikacji miejskiej należącym do powoda bez ważnego biletu, w związku z czym zobowiązany był zapłacić opłatę dodatkową w kwocie 266 zł. Powód nadto wskazał, że pozwany nie uiścił opłaty dobrowolnie.

(pozew - k. 2-3v.)

Zarządzeniem z dnia 24 marca 2015 r., uwzględniając wniosek powoda i po uiszczeniu przez niego zaliczki na poczet wynagrodzenia kuratora Sąd ustanowił dla pozwanego, którego miejsce zamieszkania okazało się nieznanne, kuratora dla nieznanego z miejsca pobytu.

(zarządzenie - k.22)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniach : 13 lutego 2014r, 8 kwietnia 2014r, 13 września 2014 r. A. F. jechał pojazdem komunikacji miejskiej, należącym do Miasta S. W. - Zarządu (...) w W. . W trakcie jazdy przeprowadzono kontrolę biletów, w wyniku której stwierdzono brak biletu na przejazd u podróżnego A. F. .

dowód: raport opisowy kontrolera biletów - k. 5-7, 58-60,

W sporządzonym w dniach 13 lutego 2014r, 8 kwietnia 2014r, 13 września 2014 r raporcie opisowym kontrolera biletów nr (...) z 13.2.2014r, nr (...) z dnia 8.4.2014r, nr (...) z dnia 13.9.2014r , wpisano dane osobowe A. F. na podstawie dowodu osobistego o numerze i serii (...).

okoliczność bezsporna, a nadto: raport opisowy kontrolera biletów - k. . 5-7, 58-60,

W raportach opisowych nr (...), (...), (...) A. F. odmówił podpisu odbioru wezwania do uiszczenia opłaty za przejazd bez biletu. Opłata ta została wymierzona na podstawie uchwały nr XVI/301/2011 Rady Miasta Stołecznego W. z dnia 26.5.2011r w sprawie opłat za usługi przewozowe środkami lokalnego transportu zbiorowego w m.st. W. z zm. Oraz art. 360 i 361 kc. Na drukach opłaty dodatkowej w miejscu przeznaczonym na pokwitowanie odbioru widnieje zapis "odmówił podpisu". Były to kolejno trzy przejazdy A. F. bez biletu. A. F. nie uregulował należności wobec powoda z tytułu w/w przejazdów bez biletu.

okoliczność bezsporna, a nadto: raport opisowy kontrolera biletów - k. . 5-7, 58-60

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił przede wszystkim na podstawie dokumentów złożonych przez powoda w postaci raportów kontrolera biletów. Dokumenty te Sąd uznał za wiarygodne w całości, albowiem nie budziły one zastrzeżeń Sądu co do autentyczności i prawdziwości zawartych tam informacji.

Ustalając stan faktyczny sprawy Sąd wziął pod uwagę brak faktów przytoczonych przez pozwanego na poparcie swego stanowiska poza zarzutem przedawnienia roszczenia.

W niniejszej sprawie bezsporne było, że pozwany był pasażerem wskazanym w raportach opisowych kontrolera biletów w dniach 13 lutego 2014r, 8 kwietnia 2014r, 13 września 2014 r. i jechał bez biletu.

Spór w niniejszej sprawie sprowadzał się do ustalenia czy pozwany zapłacił za w/w przejazd opłatę wymierzoną w w/ w raportach i czy roszczenie powoda uległo przedawnieniu.

W ocenie Sądu powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Sąd zważył, iż do oceny stosunku prawnego łączącego strony postępowania zastosowanie znajdzie art. 16 ustawy z dnia 15 listopada 1984 roku Prawo przewozowe, zgodnie z którym umowę przewozu zwiera się przez nabycie biletu na przejazd lub dopełnienie innych określonych przez przewoźnika warunków dostępu do środka transportowego, a w razie ich nieustalenia - przez samo zajęcie miejsca w środku lokomocji.

W pierwszej kolejności należy rozstrzygnąć , czy doszło do przedawnienia roszczenia powoda.

Art. 778 k.c. stanowi, że: "Roszczenia z umowy przewozu osób przedawniają się z upływem roku od dnia wykonania przewozu, a gdy przewóz nie został wykonany - od dnia, kiedy miał być wykonany." zaś art. 77. 1. Ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. prawo przewozowe, że : " Z zastrzeżeniem ust. 2 oraz art. 78 roszczenia dochodzone na podstawie ustawy lub przepisów wydanych w jej wykonaniu przedawniają się z upływem roku."

Analizując w/w przepisy na tle stani faktycznego w tej sprawie należy stwierdzić , że do przedawnienia nie doszło, albowiem terminy przedawnienia dla przejazdów z dat: 13 lutego 2014r, 8.4. 2014r, 13.9. 2014 r., upływałyby kolejno : 13.2.2015r, 8.4.2015r, 13.9.2015r,a pozew w tej sprawie złożono w dniu 19.12.2014r , więc przed upływem każdego z tych terminów.

Przechodząc do rozstrzygnięcia zasadniczej kwestii spornej, należy wskazać, że pozwany, nie przedstawił żadnych dowodów na potwierdzenie swojego stanowiska / art. 6 kc -" Ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne."

Nadto należy zauważyć, iż pozwany otrzymał trzy wezwania do zapłaty za przejazd bez biletu. W tej sytuacji Sąd uznał, że pozwany nie zaprzeczył skutecznie żądaniu powoda .

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał żądanie powoda za zasadne i na podstawie art. 16 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. Prawo przewozowe w zw. z art. 481 § 1 i 2 k.c. orzekł jak w pkt I wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł w pkt II wyroku zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z ., § 6 pkt 1 i § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2002 r. Nr 163, poz. 1349),obciążając pozwanego, jako stronę przegrywającą proces, na rzecz powoda tytułem zwrotu kosztów procesu. Na ustaloną kwotę składają się kwoty: 30,00 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu i kwota 60,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego i 17 zł z tytułu opłaty od pełnomocnictwa.